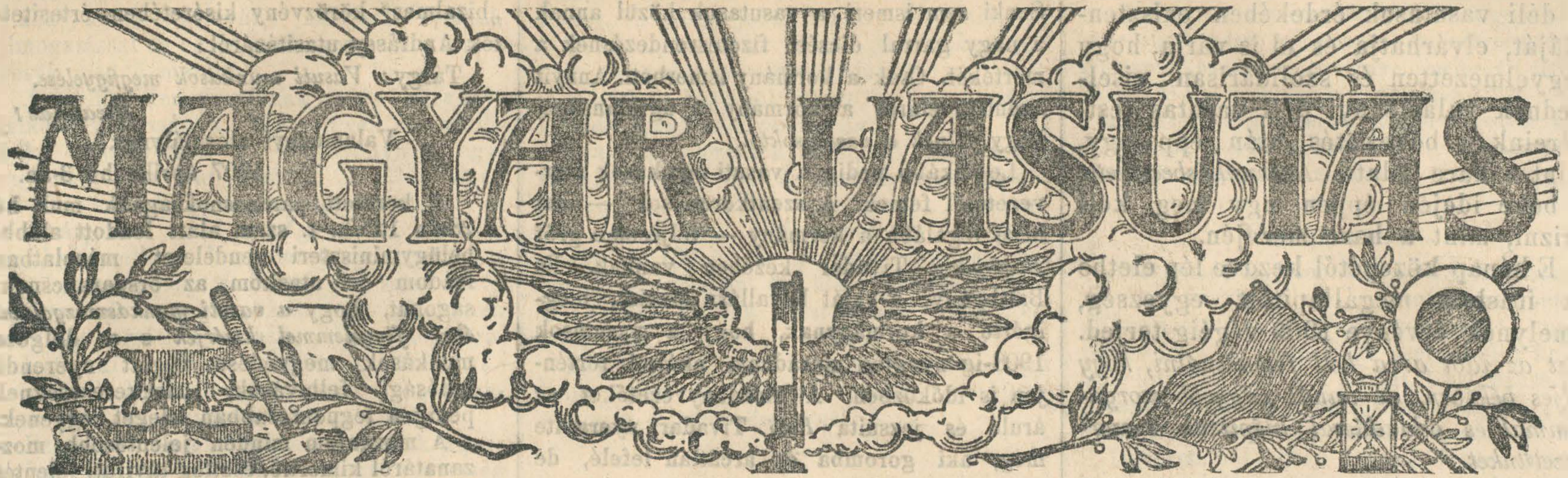

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budapest, VII., Rottenbiller-utca 1. sz., I. em. 10,
 ahová minden levél és küldemény címezendő.

Megjelenik
 minden héten
 pénteken.

Előfizetési árak:
 Egy hóra — — — 40 (—80 kor.) Félévre — — — 2.40 (4.80 kor.)
 Negyedévre — — 1.20 (2.40 „) Egyes szám — — — 10 (—20 „
 A Szövetség tagjai díjtalanul kapják.

Figyelem, délivasutasok!

Vasárnap, e hónap 14-én a következő helyeken lesz

nyilvános vasutas-gyűlés:

Zágrábban április hó 13-án (szombaton) este 7 órakor,

Sziszeken április hó 14-én (vasárnap) délután 3 órakor,

Nagykanizsán április hó 14-én (vasárnap) délután 1/2 órakor,

Szombathelyen április hó 13-ikán (szombaton) este 7 órakor és

Sopronban április hó 14-én (vasárnap) délután 3 órakor.

Gondoskodjatok arról, hogy ezeken a gyűléseken valamennyi délivasutas — kinevezett és munkás egyaránt — megjelenjen, hogy az igazgatósággal folytatott tárgyalások eredményét megtudja.

Testvéri üdvözlettel

az országos szervező bizottság.

Győzelem!

Ismét a déli vasutasok ügyével foglalkozunk ezen a helyen, de ezuttal nem harci felhívást, hanem békeszózatot írunk. És nem a déli vasutas testvéreink jogos igényeinek elutasításáról, hanem arról számolunk be, hogy a heteken át tartó változatos mozgalom győzelemmel végződött.

Tudatosan írjuk le ezt a szót: **győzelem**. Nem mintha a déli vasutasok minden kívánsága, sőt még nem is minden, a mozgalom folyamán támasztott követelése teljesült volna. Tisztában voltunk azzal valamennyien, hogy fiatal és még hézagos szervezkedésünk mellett valamennyi követelést diadalra segíteni nem lehet. Nem lehet már azért sem, mert a vasutasok szervezkedését a kormány és a hatóságok a maguk brutális erejével a kegyetlenségig üldözik, a vasutársaságot pedig minden hatalmukkal támogatják. Nemcsak a déli vasut igazgatóságával állottunk szemben, hanem a munkásgyűleletről hirhadt kormányhatalommal és a munkások jogait és szabadságát rendszeresen tipró hatalommal.

Azonfelül minden ilyen munkásmozgalomnál a békés megegyezés csak úgy lehetséges, ha mind a két fél közeledést mutat. Ez a közeledés pedig az eredeti állásponttól való rövidebb vagy hosszabb eltávolodásból áll.

Azt azonban a legnagyobb határozottsággal és büszke örömmel hirdetjük, hogy *ami csak lehetséges volt, azt kivívta a szervező bizottság a déli vasuti kinevezettek és munkások érdekében*. És kivívta nagyobb áldozatok és súlyosabb kockázat nélkül.

Még tovább megyünk. Teljes meggyőződéssel állíthatjuk, hogy *ennél többet még akkor sem lehetett volna kivívni, ha kenyértörésre kerül teljesen a sor és ha a passzív rezisztencia vagy akár a sztrájk és fegyverhez folyamodnak déli vasutas testvéreink*.

Pedig a harc feltétlenül *erőpróbbá*vá élesedett volna és habár kétségtelen, hogy valamennyi déli vasutas teljes áldozatkészséggel és lángoló lelkesedéssel indult volna a komoly harcba, mégis mérlegelni kellett a harc minden eshetőségét, azt is, amely a szervezetünkre nézve végzetessé válhatott volna.

Nem kockáztattunk semmit, biztosítottuk a szervezkedés fejlődésének és továbbépítésének lehetőségét, amellet azonban anyagi és erkölcsi előnyökben annyit szereztünk a déli vasutasoknak, hogy az egész ország csodálattal tekint erre a győzelemre.

Lapunk egy másik helyén részletesen beszámolunk az elért vívmányokról. Minden olvasónk meglátja abból a beszámolóból, hogy csakugyan nagy és értékes zsákmányt hoztunk haza a hadjáratból. Itt csak röviden összegezzük az eredményeket.

A déli vasuti munkások valamennyi kategóriája jelentékeny béremelésben részesült. A legtöbb kategória keresete ezentul sokkal nagyobb, mint az államvasutaknál. Elég rámutatnunk példának okáért arra, hogy a déli vasutnál a pályamunkások *kezdő napibére két korona*, míg az államvasutnál van sok olyan pályamunkás, akinek napibére az 1 koronát, 1 kor. 20 fillért nem haladja meg. És a podgyászhor-

dárok, akik eddig egy fillért sem kaptak, ezentul valamennyien 1 kor. 20 fillér napibért kapnak. Kiszámítottuk pontos adatok alapján, hogy ha az államvasutaknál olyan mértékben javítanák a munkások keresetét, mint most a déli vasutnál, ez *egymaga mintegy kilenc millió koronát* tenne.

A kinevezettek részére a munkások szolidaritása biztosította még erre az esztendőre az általános fizetésrendezést. Számbeli adataink itt nincsenek, de a készülő fizetésrendezés nemcsak Magyarországra, hanem Ausztriára is vonatkozik és ha a dv. kinevezettek ezentul a mi szervezetünkben tömörülnek, akkor az osztrák kartársakkal egyetemben, akik már esztendő óta egytől-egyig tagjai az osztálytudatos vasutas-szervezetnek, kétségtelenül elég erősek arra, hogy szervezetük imponáló hatalmával *békés uton* is megfelelő fizetésrendezést biztosítsanak maguknak.

A vívmányok anyagi oldala mellett az *erkölcsi eredmények* is súlyosan esnek a latba. Kényszerítettük a hatalmas milliárdos vasut-társaságot, nem csak hogy szóba álljon a szervezetünkkel az alkalmazottak követeléseit illetőleg, hanem arra is, hogy tárgyaljon és hosszabb időre szóló egyezséget kössön velünk.

Egyenrangú fél a vasutasok szervezete: — ez a hatalmas erkölcsi vívmánya a lefolyt küzdelemnek. És ez az eredmény messze kihat a déli vasut határain kívül is. A déli vasutasok küzdelmének a győzelmes befejezése nem maradhat és nem maradhatás nélkül a többi vasutra, elsősorban a Mávra nézve. A Máv. is megtanulta, hogy a vasuti alkalmazottak tudnak küzdeni, ha kell, de tudnak fegyelmezetten békét kötni is, ha arra mód nyílik. Ugy lehet, nagyon hamar gyakorlati értéke is lesz ennek az elméleti tanulságnak.

Déli vasutas testvéreink teljes megnyugvással fogadhatják a békés megegyezést. A harc egyelőre be van zárva, a béke meg van kötve és a

szervező bizottság, amely vásárra vitte a déli vasutasok érdekében exisztenciáját, elvárhatja és el is várja, hogy fegyelmezetten és szolidárisan viselkednek valamennyi déli vasutas testvéreink a békekötés után épp úgy, mint a harc alatt. A munkásbecsületet a béke idején éppen úgy meg kell őrizni, mint a harc mezején.

E hónap közepétől kezdve lép életbe az írásban megállapított egyezség, amelynek érvénye 1909 végéig terjed. Ezt az időt arra kell felhasználni, hogy teljes békében, de annál nagyobb szorgalommal és odaadással kiépítsük a szervezetünket.

Minden déli vasutas jól felfogott érdekében fekszik és erkölcsi kötelessége, hogy szervezetünk tagja legyen. Egyetlenegy se hiányozzék a harcrakész nagy táborból. Szorgalmas szervezési munkára kell felhasználni a rendelkezésünkre álló harmadfél esztendő. A kinevezetteknek is kötelességük és érdekük, hogy az utolsó szál emberig közübünk álljanak. Megtanulhatták a lefolyt eseményekből, hogy a mi szervezetünk — és egyedül a mi szervezetünk — akar is, tud is komolyan és eredményesen küzdeni a vasutasok érdekében. A girhes szentkoronások és a nyápic ezüst érdemkeresztesek csak óbégatni és szószátyárkodni tudnak, cselekedni pedig mi tudunk.

Ha azután érzésben összeforrva az egész déli vasutas-személyzet, ha egy akarattal vezérelt, egy cél felé törő, egy táborban szervezett erőteljes hadtest lesz valamennyi déli vasutas, úgy akkor az egyezség lejártá után újra kezdődik a harc azokkal a fegyverekkel, amelyeket a viszonyok ránk kényszerítenek, de annyi bizonyos, hogy akkor megszerezzük mindazt, amit most nem szerezhettünk meg meg és azonfelül még újabb vívmányokat.

Lobogó zászlókkal, diadalmas tárogató szóval vonulunk el a harcterről, amelyet azzal köszöntünk:

— A viszontlátásra 1909 december 31-ike után!

Kezdődik a hajtóvadászat.

A kormánynak átkozottul rossz lehet a lelkiismerete. Fűt-fát ígér a vasutasoknak, szóban és írásban bejelenti *Wekerle* miniszterelnök, *Kossuth* kereskedelmi miniszter, *Szterényi* államtitkár, azonfelül a kormány hűséges csatlósa, gróf *Batthyány*, hogy legkésőbb e hónap végén betérjesztik a fizetésrendezésről szóló törvényjavaslatot, de azért úgy készülődik erre a terminusra, mintha török-tatár betörésétől tartana.

Azt állítják a kormány és uszályhordozói a fizetésrendezésről, hogy az minden igényét a vasutasoknak ki fogja elégíteni és mégis a legkomolyabb előkészületeket teszi arra, hogy erőszakkal verjen le — egy készülő vasutaslázadást, amelynek a rémképétől előre vacog már minden excellenciás fog.

Megállapíthatjuk ebből jóelőre, hogy a kormány maga sem bizik abban, hogy az a fizetésrendezés ki fogja elégíteni a vasutasokat. A készülő fizetésrendezést minden ígéret ellenére nem fogják annak a szomorú

emlékü ankétnek az ítélete alá bocsájtani. Senki sem ismeri a vasutasok közül annak a nagy garral dicsért fizetésrendezésnek a mértékét. Csak a kormány ismerheti. Annyit azonban elárul a kormány nyugtalansága, hogy félnek a vasutasoktól.

Leginkább pedig a vasuti munkások szervezetétől félnek. A szentkoronások — azt hiszi legalább a kormány — teljesen a gróf *Batthyány* Tivadar kezében vannak. És *Batthyány*, a saját bevallása szerint, megígérte a kormánynak, hogy a vasutasok 1908-ig nyugton maradnak, akármi történjen is időközben. A mozdonyvezetőket az áruló és jezsuita *Pető* Tivadar nyergelte meg, aki goromba és arcátlan lefelé, de talpnyaló és alázatos fölfelé.

A vasuti munkások szervezete azonban bátor és elszánt. Minden félelem és tartózkodás nélkül képviseli a vasuti alkalmazottak érdekeit. Azokét is, akik még nem tartoznak hozzájuk. Világos ennél fogva, hogy a vasuti munkások szervezete a legnagyobb szála a hatalom szemében és a hatalmon levők erőszakos hadjárata legelsősorban a mi szervezetünk ellen irányul.

Azt hiszik bűnös rövidlátásukban, hogy csak a vasuti munkások szervezetét kell elnyomni és akkor zavartalanul gázolhatnak végig az összes vasutasok jogain és kívánságain.

Erre vall az a hallatlanul brutális rendelet is, amelyet gróf *Andrássy* Gyula belügyminiszter, a *Kossuth* Ferenc kenyeres-pajtása bocsájtott ki nemrég és amelyet a *Népszava* hozott a „bizalmasság” homályából a napvilágra.

Ez a rendelet szó szerint így hangzik:

Magyar királyi belügyminiszter.

225

Res.

Körrendelet: Valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjének.

A vasutasoknál alkalmazott munkások körében már hosszabb idő óta észlelhető mozgalmak a *Vasuti Munkások Országos Szövetségének* féktelen izgatásai következtében a legutóbbi időben, sajnos, oly fordulatot vettek, hogy minden pillanatban várható, hogy a munkások passzív rezisztenciába lépnek, esetleg a munkát teljesen megtagadják.

Miután előre látható, hogy a passzív rezisztencia esetén is az emiatt elbocsátandó munkások, de főképpen teljes munkamegtagadás esetén a sztrájkoló munkások igyekezni fognak a dolgozni hajlandó munkásokat a munka abbahagyására rábírní és a céljuk elérése érdekében ez utóbbiakat terrorizálni fogják, sőt nagyobb mérvű erőszakosságok és rendzavarások is be fognak következni, a forgalom akadálytalan lebonyolíthatása érdekében pedig a munkát folytatni kívánó munkások minden támadástól feltétlenül megóvándók: felhivom (Cimedet), hogy ezt a mozgalmat állandó és a legéberebb figyelemmel kísérve, preventive és minden lehető annak esetleges megakadályozása iránt haladéktalanul tegyen meg, egyidejűleg saját hatáskörében sürgősen intézkedjék, hogy közegei a dolgozni akaró munkásokat feltétlenül megvédjék és általában a vasuti főnökségeket ilyen munkaszavargások esetében a legerélyesebben támogassák.

A mozgalom minden egyes jelentősebb mozzanatáról kimerítő, esetleges távirati jelentést várok.

Budapest, 1907. évi március hó 26-án.

Andrássy, s. k.

Ezt a belügyminiszteri rendeletet megkapták a csendőrségi szárnykerületek, amelyek

az alosztályokat a következő tartamul „bizalmas” körözwény kíséretében értesíteték *Andrássy* utasításáról:

Tárgy: *Vasuti munkások megfigyelése.*

Bizalmas!

Valamennyi alosztálynak!

1907 április hó 3-án.

A kerületi parancsnokságnak múlt hó 28-án 125/k. t. szám alatt leadott alábbi belügyminiszteri rendeletet másolatban leadom és utasítom az őrsparancsnokságokat, hogy a *vasuti munkásmozgalmat éber figyelemmel kísérjék* s a dolgozó munkások megvédése végett nyerendő hatósági felhívások, megkereséseknek pedig a legpontosabban eleget tegyenek.

A mozgalom minden jelentősebb mozzanatáról kimerítő, esetleg távirati jelentés teendő úgy ide, mint a kerületi parancsnoksághoz.

Szárnny. par. hiv.

(Aláírás.)

Igy vagyunk tehát: a belügyminiszter a vasutasok nyakára küldi a kakastollasokat. Valamennyi vasutas nyakára. A munkások csak ürügy, a cél az, hogy ha a fizetésrendezés címén nyújtandó alamizna elkészeríti a vasuti alkalmazottakat, a csendőrpuskája tartsa őket féken. És ha netalán a passzív rezisztencia fegyveréhez találának az államvasutasok is folyamodni, a csendőrlegények kényszerítsék őket a szabálytalan szolgálatra.

Mi a magunk részéről csak két nyilatkozatra szorítkozunk:

1. Határozottan visszautasítjuk azt a goromba valótlanságot és durva rágalmat, mintha a Vasuti Munkások Országos Szövetsége „fékkel vagy féktelenül” izgatna. Szövetségünk működése mindvégig az alapszabályok keretében folyik le és a Vasuti és hajózási főfelügyelőség ellenőrzése alatt áll. Ha az izgatásnak legkisebb jelét tapasztalták volna szövetségünk részéről, kétségtelenül megtorolták volna. Ez a könnyelmű vádaskodás annál elítélendőbb, mert az ország belügyminisztere részéről ered, aki-nek tudnia kell, hogy állítása nem felel meg a valóságnak. Tetézi a rágnlom botrányos voltát az a körülmény, hogy ezzel a további véres erőszakosságok számára akarnak ürügyet teremteni.

2. Második kijelentésünk ez: Mi nem biztatunk passzív rezisztenciára senkit, de nem is félünk tőle. Nem tőlünk függ, hogy a vasutasokat az elkeseredés a passzív rezisztenciába kergeti-e őket, vagy pedig szorgalmas, buzgó dologtevésre bírja-e őket a megalégedés és az emberhez méltó helyzet. Ez tisztán a kormánytól függ és a kormány viseli is érte a felelősséget. Mi csak annyit mondhatunk, hogy semmi fenyegetés és erőszak nem térít el minket attól, hogy a vasutasok jogai és igazai mellett kitartsunk.

SZEMLE.

Szentkoronások kijózanódása.

A szentkoronások budapesti északi kerülete f. hó 7-én tartotta közgyűlését. Bár lapunk hasábjain a szentkoronások gyűléseivel foglalkozni nem szoktunk, most arról mégis meg kell néhány szóban emlékeznünk, mert igazolását látjuk e közgyűlésben folyton hirdetett jóslásunknak, hogy ennek a félrevezetett tömegnek is észre kell térni: öntudatra kell ébredni rövid idő alatt.

A gyűlés rendkívül izgatott hangulatban folyt le. Az 1904. évi vasutas-sztrájk két

gyászvitéze, Sarlay János és Seide Arthur, hiába akart Batthyány módjára szakállsimogatással az egybegyűltekre hatni, törekvésük meddő maradt.

A gyűlés fénypontjának négy sürgönyfeladás volt szánva. Wekerlének, Kossuthnak, Sztérynyinek és Batthyáynak egy-egy hódoló távirat készült, Komlós Manó István, volt tulipán-igazgató szövegezte és indítványozta mind a négyet. Az elnök a Batthyány-ellenes hangulatot tapasztalván, a Batthyány-sürgönyt indítványozni sem merie, így gondolván megmenthetni a másik három sürgöny sorsát. Hasztalan volt. Eleni erővel tört ki a jelenlétből az „Eláll! Le vele!” stb. kiáltás s Sarlay János ennek hatása alatt félve huzta be — szakállát!

Ezenkívül Fodor Vilmos kartársunk kiméletlen hangon kelt ki a szent szövetség utálatos talpnyalása ellen s indítványában — melyben a jelenlegi mitsemérő hivatalos közlöny megszüntetését kívánja — a „Vas uti Munkásszövetséget” állította oda követendő példaképp mint olyant, amely öntudatosan, bátran és becsületesen küzd tagjai érdekében. Az idők jele az is, hogy indítványát egyhangulag elfogadták.

A legérdekesebb pontja a közgyűlésnek Molnár Kálmán kartársnak elnökké való megválasztása volt. Molnár Kálmánt 1906. évi november 4-én elvei miatt s különösen azért, mert mint szerkesztő, a szövetség hivatalos lapjában Batthyáynak a szövetségből furkósbottal való kiverésének szükségét hangoztatta, a szentek kikolbóltották maguk közül. Most diadal-szekéren hozta vissza a kerület. Molnár kijelentette, hogy ma is ugyanezeket az elveket vallja s csak úgy fogadja el az elnökséget, ha ezeket az elveket a közgyűlés magáévá teszi. A közgyűlés zajos éljenzéssel vette ezt tudomásul.

Méltó befejezése volt a gyűlésnek, hogy az elhangzott éljenek sem Batthyáynak, sem Kossuthnak, de még Sarlaynak sem, hanem a forradalmi szociáldemokráciának szóltak. Ezek után nem leszünk meglepve, ha a legközelebbi kerületi gyűlés a Marseillaise hangjai mellett ért véget.

Kupaktanács.

Ez lesz tulajdonképpen az új közlekedési tanács.

Hogy kinek volt erre szüksége, az egek tudják. Hogy mi lesz a közlekedési tanács teendője, azt ma még homály fedi. Valószínűleg semmi, mint már az ilyen tanácsoknál lenni szokott.

De ha a tanács teendője kevés is lesz, de tagjai azok sokan lesznek. Egész kis fiók-országgyűlést tarthatnak majd. Lesz a tanács tagjai között miniszter, államtitkár, képviselő, főrendek, ipar- és kereskedelmi kamarai tagok, kinevezett mezőgazdasági és kereskedelmi szaktekintélyek, vasut igazgatók meg egy csomó jól vasalt nadrágu szalonvasutas. De benne lesznek a közlekedési vállalatok képviselői is. Lesznek ott a Máv. direktorokon kezdve, a propeller- és omnibus-vállalatokon végezve minden fajtájú szakemberek.

Minden negyed évben összeül majd a tanács. Az urak felteszik az okulárét, kinyitják az irat paksamétát, széthányják meg összeszedik, azután el fognak menni — vacsorázni. Előbb azonban kapnak az ülésen résztvevő tagok 20 korona tiszteletdíjat, mert állásuk az tiszteletbeli.

A tiszteletdíjból azután már meglehet vacsorázni. De hogy a husz koronát meg is szorgálják, hát majd poháresengés közben tanácskoznai is fognak.

Itt azután majd kisütik, hogy drága az I. osztályu jegy, mert a munkásokat az isten se győzi fizetéssel.

Meg aztán a Gellérthegy közlekedési akadályt képez, mert a hintóknak nagyot kell kerülni, azért hát jó volna egy-kettőre elhordatni.

Azután kiszámítják papirosan, hogy azért történik annyi baleset, mivel a vészféket

balról jobbra kell elfordítani, pedig sokkal könnyebb volna jobbról balra fordítani.

Természetesen az ilyen „tanácsokat” azután nyomban is végrehajtják.

Hogyisne hajtanák végre, mikor a „közlekedési szaktanács tanácsolja”!

Csak azt szeretnők tudni, ki adta azt a tanácsot, hogy ezt a szaktanácsot életbe hívják? Ennek a tervezet szerint legalább 120 tagja lesz. Ülésenként és fejenként kitesz ez $120 \times 20 = 2400$ koronát, ha egy évben csupán öt ülést tartanak majd ez 12.000 korona „tiszteletdíjat” fog fel-emésztetni.

Kegyelmes Ur, az istenért nem fél, hogy „ezek által az állami vasutak pénzügyi viszonyai károsan érintetnek?”

Jaj, be szép!

A szentkoronások nagybecskereki kerülete lapot ad ki „Nagybecskereki Értesítő” címen. Ez a lap minden számban „vezér-cikket” szokott közölni. A legutolsó vezércikkely első mondata így hangzik:

Viribus Unitis.

Minden téren e szavakat viselő zászlók alá tömörülnek gyors fejlődésnek indult hazánk társadalmi konglomeratumaival frakciói.

Tyűh, be szépen mondta ez a fiókszentkoronás! — Ilyen szépen csak Batthyány vidéki testőrsége tud írni.

A „demokrata” kormány bün-lajstroma.

Ez alatt a cím alatt a Szakszervezeti Értesítő utolsó száma a következő tunulságos kimutatást közli:

Március 4. A szegedi nyomdászok szakegylete ellen a munkáltatók uszítására vizsgálatot indít. Röpiratokat koboztat.

Március 6. A budapesti kőművesek szakosztályát és a kávéfőzők szakegyletét felfüggeszti.

Március 8. A vas- és rézbutormunkások szakegyletét felfüggeszti.

Március 11. Békéscsabán felfüggeszti az Achin-féle földmunkás-szakegyletet.

Március 12. Temes-, Torontál- és Pestmegyében feloszlatja a Földmunkások Szövetségének körülbelül 40 csoportját.

Március 13. Az ácsok országos szakegyesületének nagyváradi csoportját a budapesti építőmesterek uszítására felfüggeszti.

Március 18. Vizsgálatot indít a budapesti gázgyári munkások szakosztálya ellen.

Március 20. Jótárgyja az Építőiparosok Országos Szövetségének alapszabályait. Eszerint a munkáltatók szövetségének alapszabályszerű joga van ezentúl: a munkásokat kizárni, fekete listát vezetni, egyenest sztrájk, bojkott, valamint kizárás esetén a szövetség útján segíteni, a belépni vonakodó vagy az engedelmességet megtagadó munkáltatókat megrendszabályozni.

Március 22. A munkáltatók uszítására vizsgálatot indít valamennyi egyesület és szövetségi csoport ellen.

Március 24. A debreceni szobafestők szakcsoportját minden vizsgálat nélkül egy munkáltató feljelentésére feloszlatja. Őriási katonai készenlést rukkoltat ki és mindenáron provokálni akarja a munkásokat, hogy aztán vérbe fojthassa a debreceni mozgalmat.

Vizsgálatot indít a dunacsépi földmunkások csoportja ellen.

Március 25. A sztrájkban álló mohácsi molnárok szakcsoportját feloszlatja.

A nagykanizsai építőmunkások szakcsoportját a munkáltatók kívánságára feloszlatja.

Március 26. Eddig a napig Temesvármegyében legújabbán betiltotta a Földmunkások Országos Szövetségének ujaradi, zárdaszentgyörgyi, gattajai, nagyszemplaki, románsztamurai, szkulyai, lippai, kisbecskereki, dettai, birdai, iklodani és törökszá-kosi helyecsoportját.

Kiskunfélegyházán az építőmunkások helyecsoportját vizsgálat nélkül a munkáltató szövetség kérelmére felfüggeszti.

A „nemzeti demokrata” kormány tehát, ha össze-gezzük a számadást, nem egész négy hét alatt 13

egylet ellen vizsgálatot indított, 5 egyletet felfüg-gesztett és 55 egyletet feloszlatott. Ugyanakkor engedelmet adott a munkáltatók szövetségének mindazon „bűnök” elkövetésére, amelyekért életre-halálra üldözi a munkásszervezeteket.

Az uszítók meg lehetnek elégedve kedves kor-mányukkal. Derék munkát végeztek. De azért ne dicsérjék nyugta előtt a napot.

Vasutassors.

Kecskemétről jelentik: Fridrich Ferenc, 42 éves vasuti kalauz, a pusztaszentpéteri állomás előtt megcsuszott a mozgó vonat lépcsőjén s a vonat közé esett, hol a kere-kek leszakították két karját. A szerencsétlen kalauzt Szegedre szállították. Állapota élet-veszélyes a sok vérvesztés miatt.

Debrecenből írják: Danesi Ferenc vasuti munkás tolatás közben két kocsik közé ke-rült oly szerencsétlenül, hogy mindkét karja kificamodott. A balesetet ért munkást be-szállították a köz-kórházba, ahol ápolás alá vették.

A déli vasut budai pályaudvarán Katona Mihály vasuti munkás tolatás közben egy kocsik elé került. A kerekek lementszették mind a két lábát. A veszedelmes sebesült embert az új Szent János-kórházban ápolják.

Stireczky Ferenc napszámosnak munka-közben a nyugati pályaudvaron facölöp esett a lábára és azt eltörte. A mentők a Rókus-kórházba vitték.

Kistétényben Ádám Imre 27 éves vasuti munkás e hó 10-én reggel leesett a személy-vonatról, mely keresztül ment rajta és mindkét lábát levágta. Az életveszélyesen megsérült embert ugyanazzal a vonattal behozták Budapestre, a kelenföldi állomásról a mentők szállították a Szent-János kórházba.

KÜLFÖLD.

Vasutas-sztrájk Argentínában.

Buenos-Ayresből táviratozzák, hogy Argentinában, Délamerikában az összes vasuti és távirtdai alkalmazottak és hivatalnokok sztrájkba léptek. A vasuti hivatalnokok 30, a távirtdai hivatalnokok 45 százalékos fizetés-emelést és 8 órai munkaidőt követelnek.

Békekötés a Déli vasutnál.

A déli vasutasok komoly, nagy mozgalmia pénteken délután győzelmes békekötéssel nyert befejezést.

Mint a Magyar Vasutas utolsó számában megírtuk, a Vasuti Munkások Országos Szervező Bizottsága kedden délután egy utolsó kísérletet tett, hogy megakadályozza a Déli vasut magyarországi hálózatának végzetes lángra borulását.

Ultimátumot nyújtott be a vasut magyar-oroszági üzletigazgatóságához és ennek 48 óra alatt leendő elintézését. Pontosan a 48 óra lefolyásával, csütörtökön értesítette az igaz-gatóság a szervező bizottságot, hogy más-nap, pénteken délután tárgyalni kíván vele.

Az utolsó tárgyalás.

A szervező bizottság megbízásából pénte-ken délután három órakor Cserevénka Miklós, Fürst Dezső, Pfeifer Sándor és Schubert Zsigmond munkástársak jelentek meg a Dv. igazgatóságánál a tárgyalás folytatására. Az igazgatóságot Franschitz Adolf, Breuer Mór és Wufka Albert igazgatók, Koch Ede főfelügyelő és Jakob Gusztáv felügyelő kép-viselték.

A tárgyalás három órától szakadatlanul fél nyolcig tartott és helylyel-közzel rend-kívül izgatott volt. A szervező bizottság megbízottai nagy erélylyel képviselték a Dv. alkalmazottainak érdekeit és gyakran olyan keményen összeütköztek az ellentétes felfogások, hogy a tárgyalás megszakítása szinte kikerülhetetlennek látszott. Négyser-ötször azzal keltek fel a szervező bizottság megbízottai, hogy: megyünk és jöjjön, ami-

nek jönnie kell. De mindannyiszor sikerült a megegyezés útját megtalálni és elkerülni a végleges szakítást.

A legnagyobb nehézséget a kinevezettek kérdése okozta. Megbizottaink mindjárt a tárgyalás elején kijelentették, hogy a munkások teljes szolidaritást vállalnak a kinevezettekkel és *addig meg sem kezdik a további tárgyalást, amíg a kinevezettek fizetés-rendezésére nézve megnyugtató és kötelező ígéretet nem kapnak.*

Hosszas, makacs vitatkozás, szívós kapacitálás kerekedett e körül a kérdés körül. Két órai kapacitálás, többszöri ide-oda telefonálás után végre engedni volt kénytelen az igazgatóság és olyan megoldás jött létre ebben a kérdésben, amely megnyugtató és kielégítő.

Azután áttért a tárgyalás a munkásokra. Itt is hosszas, néhol szenvedélyes küzdelem után sikerült több becses vívmányt kicsikarni a már előbb nyert engedményeken felül. Főként a bizalmiférfi-rendszer elismerése, az akkordáraknak a bizalmiférfiak ajánlata alapján való megállapítása, az első javítás határidejének négy évre való beállítása került nagy harcba.

Az utolsó csatározás a körül folyt, hogy a *kicsikart vívmányokat hosszabb időre biztosítsuk és megakadályozzuk, hogy legközelebb, amikor erre az idő alkalmának látszik, az igazgatóság visszavonja az engedményeket.*

Sikerült végre elérni, hogy az igazgatóság a szervező bizottsággal 1909 december 31-ig olyan egyezséget kössön, hogy ez alatt az idő alatt a megállapodásokon sem az igazgatóság, sem a szervező bizottság ne változtasson.

Ezzel elértük, hogy két és fél esztendő nyertünk a szervezet kiépítésére, nem kell az erőnket apró csatározásokban kimeríteni, hanem minden figyelmünket és erőnket arra fordíthatjuk, hogy a legközelebbi küzdelemben legyőzhetetlen legyen a táborunk.

Az elért vívmányokat a következőkben ismertetjük:

A kinevezettek részére.

A Déli vasut kinevezett alkalmazottai nem tartoznak valamennyien szervezetünkhöz. Egy részük a gróf Batthyány-féle szentkoronás szövetségben tesped. A mozdonyvezetők tekintélyes része pedig az áruló Pető Tivadar igáját nyögi. De szervezetünk azért a legnagyobb áldozatkészséggel szállott sikra az *összes Dv. kinevezettek* érdekében. És hajlandó volt mindent kockáztatni, csak azért, hogy a kinevezettek általános fizetésrendezéshez jussanak.

Szervezetünk fáradozását siker koronázta. A Déli vasut üzletigazgatósága írásban a következő kötelezettséget vállalta:

A társaság úgy a magyar, mint az osztrák vonalak *kinevezett személyzete anyagi helyzetének javítása érdekében intézkedést tesz és ezt az általános fizetésrendezést még ebben az esztendőben életbelépteti.*

Tehát meglesz a kinevezettek általános fizetésrendezése. Ha pontos számokban nem is tudjuk, mennyire terjed ez a javítása a kinevezettek anyagi helyzetének, annyit minden kétséget kizáró módon meg lehet állapítani az igazgatóság által vállalt kötelezettségből, hogy *ez a javítás jelentékeny lesz.*

Mert egyidejűleg lép életbe Ausztriában és Magyarországon, e szerint nemcsak az osztrákok eddigi vívmányai jutnak a magyaroknak is, hanem még több is, mert az osztrákok helyzetét is javítani fogja ez a fizetésrendezés.

Különben is megnyugtató az a körülmény, hogy az osztrák Déli vasutasok egyidejűleg és ugyanazt a fizetésrendezést kapják. Mert az osztrák kartársak olyan jól vannak már évek óta szervezve, hogy csekély engedményeket nekik még felajánlani sem lehet.

A *mi* szervezetünk vitta ki a Dv. kinevezetteknek ezt az értékes vívmányt. Vonják le ebből a kinevezettek a kellő konzekvenciát és csatlakozzanak egytől-egyig a

szervezetünkhöz. Annál is inkább, mert eljöhethet még a harc ideje, ha a most kötött egyezés határideje lejár.

A munkások részére.

A Magyar Vasutas 5. számában közöltük szószerint a déli vasut igazgatóságának válaszát a múlt évben beterjesztett emlékiratot illetően. Mindaz, amit az igazgatóság ebben a válaszban megadott, *fennáll a maga teljes egészében.* Ujra foglalkozni e helyen ezzel nem akarunk. De kiemelendőnek tartjuk a válaszirat 5. pontjának azt a részét, amely szerint *az előjáróknak meg van tiltva alárendeltjeiktől pénzt kölcsönözni vagy ajándékot elfogadni, mert természetesen az igazgatóság semmiféle visszaélést meg nem tűr.*

Ha ez az ajándékrendszer meg fog szűnni, úgy biztosak lehetünk, hogy a szolgálati főnökök betartják az igazgatóság ama ígértét, hogy munkacsökkenés esetén első sorban a szolgálati időre legfiatalabb munkás fog a munka alól felmentetni és ha munkaerőre újból szükség van, a legidősebb munkások fognak ismét munkába hivatni. Miután az igazgatóság úgy a forgalomnál, mint a vontatásnál, szállításnál és a műhelyekben *elismerte a bizalmiférfi-rendszert*, a bizalmiférfiak feladata lesz a fenti ígértet betartására ügyelni.

Egy további elért kedvezmény, hogy legalább 3 éven át szakadatlanul a déli vasut szolgálatában állott nős munkásokat vagy olyanokat, kik önálló háztartásban gyermekeik ellátásáról gondoskodnak, megokolt folyamodványuk alapján segélyben fogjuk részesíteni.

A *szabadjegyeket* illetően utalnunk kell a „Magyar Vasutas” ez évi 5-ik számára.

A *tűzeldőnyagra* vonatkozó kérelmet az igazgatóság teljesíteni fogja, amennyiben hasonló kedvezményben részesíti a munkásokat, mint a Máv. Ezek volnának ama megemlített pontok, amelyek az *összes* déli vasuti személyzetre egyaránt állanak. Könnyebb áttekintés végett kategóriák szerint fogjuk felsorolni az igazgatóság által tett engedményeket.

Építési és pályafenntartási szolgálat.

Április 15-én az alábbi fizetési táblázat lép életbe.

Állomás	Munkás	Csoportvezető	Tanult kézműves, ács, asztalos, bádógos, palafedő
	minimális bére korona		
Budapest és Fiume	2.40	3.20	3.60
Székesfehérvár-állomáson			
Kanizsa			
Sopron			
Szombathely	2.20	2.90	3.40
Barcs			
Zágráb			
Sziszek			
A többi helyeken	2.—	2.60	3.20

Azon egész éven át dolgozó pályafentartási munkás, csoportvezető vagy kézműves, aki ezen minimális bért még nem bírja, azt megkapja.

Aki már ezt a minimális bért élvezi — ha legalább 4 év óta szakadatlan szolgál, 10 fillér béremelést, ha 10 év óta szolgál 20 fillér, ha 15 év óta szolgál 30 fillér bérfelemelést kap.

Különórák díjazása.

Vasár- és ünnepnap munkánál 50 százalékos béremelés (kivételt csak a néhány napra felvett munkások képeznek). Esti 9 órán túl reggeli 5 óráig tartó időközben a napibér másfélszerese fizetendő. Ha a munkás forgalmi akadályokat egy másik pályafelügyező szakaszában hárít el, akkor az éjjeli munkáért a napidíj kétszerese jár.

A munkaszerszám ki- és bevitele a munkaidőben történik, ha mégis a munkaidőn túl történne, akkor ez tulidőnek számítatik.

Akinek a munkahelyen korábban kell jelentkeznie vagy később távoznia csak, annak különóra számítottatik.

Szabadjegy.

Távolabb lakó munkások, ha megfelelő vonat közlekedik, amelylyel idejében megérkezhetnek munkahelyükre, *díjmentesen időleges szabadjegyet kapnak.*

Vontatás és műhely.

Megállapítható, hogy a személyzet *javaldalmazása azonos* az osztrák déli vasuti alkalmazottakéval. Ily kedvezményeket, melyeket az osztrák vonalakon csak kísérletképpen engedélyeztek, most már a magyar vonalakon is megadott az igazgatóság.

Fizetési táblázat.

A bérek megállapításánál a fűtőházak és műhelyek két csoportba osztattak.

Munkáscsoport		Kezdőbér	
		I.	II.
Béremelés Budapesten és Fiumében és a többi állomásokon háromként 20 fillér		Budapest és Fiume	Nagykanizsa, Székesfehérvár, Szombathely, Barcs, Sziszek
I.	Lakatos (I.), bognár, asztalos, kazánkovács, rézműves, műszerész, kovács (tűzilegény-), mintasztalos, szerelőlakatos, reszelővágó-csoportvezetők	3.60	3.20
II.	Lakatos (II.), vas, fém- és faesztergályos, asztalos (I.), bognár (I.), bádógos, kárptos, fényező, rézműves (I.), kocsivizsgáló, gépőr, kazánkovács (I.), kocsilakatos (I.), reszelővágó (I.)	3.40	3.—
III.	Kovács (I.), kazánkovács (II.), kerékővkovácssegéd, mázó (I.), boltozatkészítő, lakatos (II.), bognár (II.), asztalos (II.)	3.20	2.80
IV.	Tanult kézművesek: Lakatos (III.), rézműves (II.), kovács (II.), segédek, gyalus, furós, vésős, maró, csavarmetsző, kerékesztergályos, keréksajtoló, mázó (II.), csőbehúzó, famunkás, kosárfonó, kalapácskezelő, kocsivizsgáló (II.), kocsilakatos (II.)	2.80	2.40
V.	Fűtőjelöltek (vizsgázott fűtők)	2.60	2.30
VI.	Lakatos-fűtők*	2.50	2.20
VII.	Kazánkezelő, szivattyúőr, lámpakezelő, előfűtő, géptisztító-előmunkás, kimosó, kenő, szénmunkás - csoportvezető	3.—	2.60
VIII.	Előfűtő-segéd, csőtisztító, fordítóköröngmunkás, pernyetisztító, raktárszolga, őrök, kazánkovács	2.80	2.40
IX.	Szénmunkások	2.70	2.30
X.	Nem kézművesek: Gyalus, furós, vésős, maró, csavarmetsző, kerékesztergályos, háziszolga, segédmunkás, mozdonytisztító, vontatási munkás	2.60	2.20
XI.	Napszámos-fűtők	2.40	2.10

*) Ezek menetpénzben és jutalékban is részesednek.

Bérijavítás.

Mindazok, akik a fenti táblázatban előírt alapbérékkel eddig még nem bírtak, megkapják az őket megillető kezdőbért. Azonkívül azok, akik legalább négy éve vannak a déli vasút szolgálatában, 10 fillér, ha tizenöt év óta állnak szolgálatban, 20 fillér és kik tizenöt éven túl szolgálnak, 30 fillér napibér-javításban részesülnek.

Béremelés.

Minden kézműves alapbére 3 évenként 20 fillérrel emeltetik mindaddig, amíg fizetése eléri a legmagasabb bért. A napszámosok 3 évenként 10 fillér béremelésben részesülnek. Azok a napszámosok, akik Budapesten, Kelenföldön és Fiumében dolgoznak, három évenként 20 fillér emelést kapnak.

Alkurendszer.

Nagyobb fűtőházakban (Székesfehérvár és Nagykanizsa) a kézműveseknél az alkurendszer lép életbe, úgy hogy a napibér 60—70%-a megkereshető lesz.

Az új alkubérek megállapításánál a bizalmiférfiak is részt vesznek.

A szén fel- és lerakása is alkuban fog történni. A műhelyi alkubérek újból fognak megállapíttatni, ugyancsak a bizalmiférfiak megkérdezésével.

A forgalmi munkásszemélyzet napibérének meghatározása.

Szolgálati minőség	I. csoport				II. csoport				III. csoport				IV. csoport				Megjegyzés
	kezdő napibér		legmagasabb napibér		kezdő napibér		legmagasabb napibér		kezdő napibér		legmagasabb napibér		kezdő napibér		legmagasabb napibér		
	k.	f.	k.	f.	k.	f.	k.	f.	k.	f.	k.	f.	k.	f.	k.	f.	
a) Tolatási személyzet. *)																	
Csoportvezető ---	3	—	4	60	2	60	3	60	2	40	3	40	2	20	3	20	*) A tolatási személyzet tolatási pótlékot kap, még pedig naponként a csoportvezető 40 fillért, a tolatási munkás 20 fillért. Ezen pótlékok a betegpénztári járulékok és alkujutalékok megállapításánál a napibérhez számítatnak.
Tolató-munkás ---	2	80	4	20	2	40	3	40	2	20	3	20	2	—	3	—	
b) Raktári szolgálat.																	
Csoportvezető ---	3	—	4	60	2	60	3	60	2	40	3	40	2	20	3	20	
Raktári munkás ---	2	60	4	20	2	40	3	40	2	20	3	20	2	—	3	—	
c) Állomási szolgálat.																	
Kocsifelőíró ---	2	60	4	20	2	40	3	40	2	30	3	30	2	10	3	10	
Lámpakezelő ---	2	80	4	40	2	60	3	60	2	30	3	30	2	20	3	20	
Állomási munkás ---	2	60	4	20	2	40	3	40	2	20	3	20	2	—	3	—	
Kaputőr ---	2	60	4	20	2	40	3	40	2	20	3	20	2	—	3	—	
Éjjeli őr ---	2	60	4	20	2	40	3	40	2	20	3	20	2	—	3	—	
Kocsitisztító ---	2	60	4	20	2	40	3	40	2	20	3	20	2	—	3	—	
Podgyászshordár ---	1	20	4	20	1	20	—	—	1	20	—	—	1	20	—	—	
d) Menetszolgálat.																	
Állandó fékezők ---	2	—	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	**) Kisegítő fékezők olyan napibért kapnak, mint a rendes szolgálati beosztásukban.
Kisegítő fékezők**) ---	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

Béremelés.

Minden három év után 10 fillér béremelés történik, amíg a tuloldali táblázatban előírt legnagyobb fizetés elérétek.

Az acetylén munkások napibére 20 fillérrel emeltetik.

Azok, akik a szolgálatot nem valamely meghatározott forduló szerint teljesítik, a túlórázásért megfelelő díjazásban részesítendőek.

Az alkumunkások napibérük 10 százalékát, mint jutalékot kapják.

Az alkalmasoknak talált és hosszabb idő óta szolgálatban álló kisegítő-munkások az alkumunkások közé fognak felvétetni. A béremelkedés Budapesten, Kelenföldön és Fiumében 3 évenként 20 fillér, a többi állomásokon 3 évenként 10 fillér.

Azok a munkások, akik a kezdőbért még el nem érték, a megállapított magasabb kezdőbért kapják.

Azok a munkások, akik a kezdőbért elérték, de még nem haladták túl, ha 4—10 évig vannak szolgálatban 10 fillérrel, 10—15 éves szolgálat után 20 fillérrel és ha 15 éven túl állnak szolgálatban 20 fillérrel magasabb bér élvezetében lépnek.

Azok a munkások, akiknek jelenlegi napibére az illető kezdőbért már meghaladja és akik már legalább 4 év óta állnak szolgálatban, 10 fillérrel magasabb napibért kapnak.

A munkaidő.

Kötelezte magát az igazgatóság, hogy ama szolgálati ágakban, amelyek hosszabb nappali vagy éjjeli szolgálattal vannak összekötve, a legemberségesebb fordulókat fogja bevezetni.

Időntúli szolgálat külön díjaztatik. A kifizetés 5 órákor kezdődik.

Szénmunkásoknál és olyan állomásokon, ahol a személyzet erősebb igénybevétele hosszabb ideig eltart, 16 órai szolgálat után 24 óra szabadidő fog életbe léptetni.

Forgalom és szállítás.

Elsősorban megemlítendő, hogy a munkások az állomáshelyük után négy csoportba soroztattnak.

Az I-ső csoporthoz tartoznak ama munkások, akik Budapestre, Kelenföldre vagy Fiuméba vannak beosztva.

II-ik csoportot képeznek Székesfehérvár, Nagykanizsa, Sopron, Szombathely, Barcs, Zágráb, Sziszek.

III-ik csoport: Csáktornya, Zákány, Lepény, Siófok, Boglár, Balatonszentgyörgy, a budafok—dinnyési és az ágfalva—lajtaszentmiklósi vonalrész állomásai.

A IV-ik csoportba tartoznak az első három csoportba fel nem vett összes állomások.

Legközelebbi teendőink.

Déli vasutas testvéreink, kinevezettek és munkások egyaránt, a megkötött és fent ismertetett egyezményhez pontosan ragaszkodni tartoznak. Becsületbeli kötelességük a béke ideje alatt be is tartani a békét.

Ha a megállapodásokat nem tartanák be valahol vagy más módon sérelem esnék rajtuk, sürgősen jelentsék be a szervező bizottságnak, amely az orvoslásról gondoskodni fog. De tartózkodjanak a béke mindennemű megbontásától, mert különben mindent hockáztatnak és azt a nagy erőt, mely a szervezettségben és fegyelemben rejlik szétforgácsolják és elpusztítják.

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasúti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményei.

A szövetség központjának telefonszáma 76—01.

Figyelem! Szövetségünk helyiséget változtat. Május 1-től mindennemű levelezések és küldemények az új helyiségbe címenzők: VII. ker., Dembinszky-utca 6. szám, I. em. 10. ajtó alá. Felhívjuk a t. vezetőségeket, hogy a helyiségváltoztatást össze-jövedeleken vagy értekezleteken adják a tagok tudomására, nehogy helytelen címzés miatt a postai küldemények elkallódjanak.

A helyicsoportok közleményei.

Figyelmeztetés. Figyelmeztetjük azon összes tagjainkat, akik tagsági járulékaikkal hátralékban vannak, alapszabályszerű kötelezettségeiknek tegyenek eleget. Ellenkező esetben kénytelen a vezetőség az elmaradt tagokat a taglétszámból törölni.

A központi vezetőség.

Az orosházai helyicsoport rendes havi taggyűlését április 14-én tartja meg, mely alkalommal elnökválasztás is lesz.

A pécsi helyicsoport elnökét további intézkedésig Matkovits István helyettesíti. Lakik Zsolnai Vilmos-utca 26. sz. alatt.

Az érminályfalvai helyicsoport helyisége Erdőalja-utca, Colling-ház, az építőmunkásokkal közösen bérelt egyleti helyiségben van. Hivatalos órák minden vasárnap este 6—8-ig vannak. Befizetések minden hó elseje után eső vasárnap, a hivatalos órák alatt történnek.

A szegedi helyicsoport folyó hó 21-én, délután 3 órákor taggyűlést tart, melyre a tagtársak tömeges megjelenését kéri a vezetőség. — A szegedrókusai műhelyben az április havi tagdíjak április hó 15-én szedtetnek be.

A kiskunfélegyházai helyicsoport e hó 7-én újra alakult. A vezetőségbe választottak: Farkas József elnök, Dobos László pénztáros, Hegedüs Sándor jegyző, Szegedi János és Szabó Imre ellenőrök, Czagány Sándor, Scholtész István, Katona István, Beregi József, Csikós Sándor és Forgó Mátyás vezetőségi tagok.

A ceglédi helyicsoport vezetősége április 4-én újra választatott: Elnökök Tóth József és Juraszék Gyula, jegyzők Polanszki József és Schickl Emil, pénztárosok Károly Mihály és Kőmives József, ellenőrök Szabó József és Fügler József, bizalmiférfiak Magó László, Nagy Károly, Nagy Ferenc, Mányoki János, Pekhan Frigyes, Asztalos János és Reggel Sándor.

A debreceni helyicsoport hivatalos helyiségét 1907 május hó 1-től Gróf Degenfeld-tér 2. sz. alól Nap-utca 16. sz. alá helyezi át, melyről a tagtársak értesítetnek.

A vezetőség.

A dombovári helyicsoport folyó hó 14-én taggyűlést tart.

A püspökladányi helyicsoport egyleti helyiségében e hó 14-én, délután 2 órákor taggyűlést tart.

Tolatási pótlék.

A tolatásnál alkalmazott munkások szolgálati idejük alatt 20 fillér, csoportvezetők 40 fillér napi tolatási pótdíjat kapnak.

Állandó fékezők.

Ezek napibére 1 korona 60 fillérről 2 korondra emeltetett.

Podgyászshordárok.

Mindenütt 1 korona 20 fillér napibér, azonkívül évenként egy vászonzubbonyt és egy nyári sapkát is kapnak.

Alkubéremelés.

Tekintettel az általános napibéremelésre, az alku-egység tételek szintén felemeltetnek.

Az alkubérek megállapításánál a bizalmiférfiak véleményét is megkérdi az igazgatóság. E célból minden nagyobb állomás 3 bizalmiférfit választhat.

Különórák.

Minden második vasárnap szabad. Vasárnap csak délig kell dolgozni. Ezen munkamentes napok után bérlevezés nem eszközölhető.

A rendes munkaidőn túl esti 9 óráig 10 százalékos pótdíj, 9 órán túl 15 százalékkal magasabb fizetés nyújtandók, mint a rendes napibére.

Az érsekújvári helyicsoport vezetőse határozata folytán, a viszonyokhoz alkalmazkodva, az értekezletek a következőleg lesznek megtartva: Rendes havi taggyűlés minden hó első vasárnapján. Hivatalos óra minden héten kedden. Vezetőségi értekeztet minden héten pénteken, este 7 órától kezdve. Minden értekeztet a Simkó-féle vendéglő külön helyiségében tartatik. Munkástársak! A helyzet és az értekezletek fontosságánál fogva kötelessége minden egyes tagnak a pontos megjelenés. Testvéri üdvözlettel a vezetőség.

A tövisi helyicsoport április 14-én a Kerekes-féle vendéglőben taggyűlést tart.

Csak a fejét . . .

Vasutasok üldözése.

Csak a fejét . . . gondolja magában a Máv. és bizalmas rendeletben utasítja a főnökségeket, hogy a csoportok vezetőseiket igyekezzenek terror és presszió segítségével lemondásra készíteni. Csak a múlt hetekben irtuk meg a szolnoki kisistenek basáskodását.

Csak a múlt számunkban irtuk meg, hogy a gyomai helyicsoport elnökét elbocsátották, mert szervezkedésre szólította fel munkástársait. Ma az ország második városával kell foglalkoznunk. Szegedé az a kétes dicsőség, hogy ottan már szervezkedni sem szabad.

Még csak egy hete múlt, hogy a szétzavart helyicsoport újból megalakult és ma erősebben áll, mint valaha. Rájt ez nagyon a főnök uraknak, akik elkövettek mindent, hogy a csoportot tönkre tegyék. A tagokat elriasztani nem sikerült.

A régi tagok közül egyetlen egy sem lépett ki, sőt kettőzött munkával haladnak előre.

Ezt a sikeres munkát a műhelyfőnök nem nézhette tétlenül. Maga elé hívatta ama vezetőségi tagjait a csoportnak, akik ő alá vannak rendelve és igyekezett őket a csoportban viselt tisztségükről lemondani ama fenyegetődéssel, hogy ha ezt meg nem tennék, úgy a szolgálatból azonnal elbocsátatnak.

Az ily módon megfélemlített munkástársak telefonon a szövetséghez fordultak, ahonnan a következő két táviratot menesztették:

Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter urnak

Budapest.

Kegyelmies Uram!

Az egyesülési és gyülekezési jog határtalan megsértését látjuk abban, hogy a szegedi máv. műhelyfőnök Molnár János és Katona Lajos tagtársainkat, mert közbizalom folytán ottani csoportunk vezetőségi tagjaivá választattak, a holnapi nap folyamán, ha le nem mondanak tisztségükről, elbocsátani szándékozik. Azonnali intézkedést kér a

Vasuti Munkások Országos Szövetségének központi vezetősége nevében:

Kiss Miklós, elnök.

Vasuti és hajózási főfelügyelőség, Budapest, Lánchid-utca 2.

A szegedi műhelyfőnök elbocsátással fenyegeti Molnár János és Katona Lajos tagtársainkat az esetben, ha vezetőségi tisztségükről le nem mondanak.

Azonnali intézkedést kér az egyéni szabadság ily példátlan megsértése ellen a

Vasuti Munkások Országos Szövetségének központi vezetősége nevében

Kiss Miklós, elnök.

A táviratoknak meg is lett az eredménye. A szegedi üzletvezetőség még idejében észhez tért és ami baklövést elkövetni szándékoztak, hamarosan jóvá is tették az által, hogy elvtársainkat állásukban meghagyták. Ezer szerencse volt ez, mert a hangulat oly elkeseredett volt a vasutasok körében, hogy a sztrájk kitörésétől lehetett tartani.

Már pedig egy bekövetkezendő lokális sztrájk éppen elegendő ahhoz, hogy az egész ország vasutasait magával ragadja. A nagy háborúknak is apró okok szolgáltak indító ürügyül. Okosan tenné tehát az aradi üzletvezetőség, ha a vasuti munkások gyomai csoportjának elnökét, akit ugyancsak megrendszabályoztak, állásába visszahelyezné, illetve az ellene indított vizsgálatot hamarosan befejezné.

Mert maga a szegedi üzletvezetőség jelentette ki, hogy a vasuti munkásság nyugodtan szervezkedjék csak tovább, emiatt baja senkinek sem fog történni. Kiváncos volna tehát, hogy az aradi üzletvezetőség a mezőturi osztálymérnökséget is észre térítse. Követeljük, hogy adják vissza a gyomai helyicsoport elnökének a kezéből kiűtött kenyeret. Ez a kívánság annyival is jogosabb, mivel a gyomai csoport elnöke jobb kezének ujjait a Máv.-nál vesztette el. Mert valakit azért elbocsátani, mert szervezkedésre szólítja fel társait, enyhén szólva, legalább is hülyeség.

Eppen ilyen jogcimen el kellene bocsátani az érnihályfalvai pályafelügyelőt, aki a munkásság szervezkedését erővel gátolni igyekszik. Az illetőt a saját főnöke is — nagyon helyesen — józanságra intette, azonban ő kegyelmessége azt mondta, hogy neki a főnök is, de meg maga a miniszter is hekuba.

Hát jól teszik az urak! Csak szítsák a tüzet, csak azután baj ne legyen a dologból. Mert elvégre nemcsak a Máv., de más is jöhet arra a gondolatra, hogy csak a fejét . . .

SZERVEZETI ÜGYEK.

Értesítés. A Magyar Vasutas és Fachblatt der Eisenbahner szerkesztősége május 1-től Dembinszky-utca 6. I., 16. sz. alatt lesz. Május 1-től mindennemű küldemény az új helyiségbe címzendő. Felhívjuk a tagtársakat a címzés pontos betartására, nehelytelen címezés miatt küldeményeik a postán elkallódjanak.

Felhívás. Az istvántelki műhely munkásai a hó 13-án, szombaton este 1/2 7 órakor nyilvános gyűlést tartanak a következő napirenddel: 1. Hajsza a vasuti munkások és szövetségük ellen. 2. Mit akarnak a vasutasok? A gyűlés megtartására kijelölt helyet röpiratokon adjuk tudomására munkástársainknak. Testvéri üdvözlettel az egybehívók.

Május 1.

Walter Crane-nek, a híres angol festőművésznek van egy Május elsejét példázó képe.

Vörös sugárözönben uszik a földgömb, mintha millió meg millió lokomotív szemevetné reá fényét. Kézt kézbe fogva állják körül a földgolyót az öt világrész munkásai, ünnepi ruhában, ünneplő arccal, a lelkese-dés lángoló tüzevel. A kép alá ez a két szó van írva: Május elseje.

A munkásnép küzdelmében nagy jelentőségű ez a nap. Példázza az igazságért küzdő erők diadalát, ünnepe az eljövendő idők nagy reménysegeinek, diadalni napja a munka bekövetkező győzelmének.

De nemcsak a jövő nagy diadalának jelképezője, hanem egy már meglévő nagy győzelemnek is ünnepe ez a nap. Azt mutatja, hogy az az erő a leg hatalmasabb, amely mögött az igazság áll. Azt bizonyítja, hogy nem a szuronyok erdeje, a kardok vasa az igazi hatalom, hanem a munkáskezek, amelyek a pörölyt, a kalapácsot forgatják, a furót a gyalut mozgatják.

Azok mögött, akik ünneppé tették május elsejét, nem állott a hadsereg, a törvénykönyv hatalma, nem állott mellettük a papság, hogy vallásos szenteltséggel ellássa, kalendáriumokban megkülönböztesse ezt a napot, mégis ők alkották meg a világ leg-hatalmasabb, legjobb és legmagasabb ünnepét. Mögöttük csak a nyomorgó mun-

kásnép állott, a kinből, nyomorból szabadulni akaró munkásság, amely már tudta, hogy nem jól van az ügy, amint most van, nem mindig így volt, de nem is lesz mindig így.

S megalkotta a munka, a küzdelem ünnepét, amikor erőpróbát rendez, megszámlálja magát a munkásság, az emberiség jólétéért, az igazság diadaláért küzdő tábor.

Mogállanak a munkáskezek s kialszik a tűz a kazánban, nyugszik a gép zakatoló kereke, kihál a gyár, hogy megmutassa, melyik az igazi hatalom: a jogaiért küzdő munka-e, vagy a hatalmasok, az elnyomók szuronyerdeje. A munka-e, amely alkot, terem, amelyen nyugszik a társadalom hatalmas épülete, vagy az elnyomók, akik a munka veritékéből sajtolják ki maguknak a jólétet, a boldogságot s a fehér kalácsért cserébe fekete, száraz kenyeret dobznak a dolgozóknak.

Kivonul az utcára a munka hadserege, hogy megszámlálja önmagát, meglássa kik küzdenek vele a jobblétért, az igazságért. Meg akarja nézni, kik akarnak tisztességes munkabért, kik küzdenek a három nyolcas, a nyolc óra munka, nyolc óra pihenés és nyolc óra szórakozás követelésének, az általános titkos választói jognak, munkás-jóléti intézményeknek megvalósításáért. Meg akarja látni, ki akar éhezni gyermekének nagyobb darab, fehérebb kenyeret juttatni, ki tart vele és ki van ellene.

S a munka tábora nem válogat emberekben. Ninesenek faji, vallási, nemi különbségek előtte. Egyformán sorába fogad asszonyt, férfit, nem nézi, ki milyen nemzet tagjával vagy vallásfelekezet hívének vallja magát, csak egy különbséget ismer, csak egy választó vonalat lát az emberiség tagjai között, amely külön választja a dolgozványomorgókat, a jólétben élő heréktől, az igazságért küzdőket, az igazság elnyomóitól, a munkást a kizsákmányolóktól.

Ezért van az, hogy május elseje ünnepek ninesenek határai. Az északi pólustól a déli sarkig, messze kelettől legszélsőbb nyugatig egyként megdobban a föld az ünneplő munkások lábai alatt. Ledőlnek az országhatárok, nines gyűlölködés más népek munkásai ellen, az egy célért küzdő munkásokat összefűzi, testvérekké teszi a szeretet. A közel jövőben előttük áll a munka megbecsülése, a nagyobb darab kenyér, a messze távolában egy jobb kor hajnala hasad szemeik előtt.

De ég szívében gyűlölet lángja is. Gyűlölet a munkás kizsákmányolói, az igazság elnyomói ellen s amikor dagadó izmaik a jobblétért dolgoznak, emelik az egyenlőség épületét, akkor rombolják az elnyomók bagolyfészkeit, rablóvárakat is.

Mögöttük az igazságnak mindeneknél erősebb hajtóereje, előttük a jobblét csilamló reménye: így üli május elsején a világ munkássága maga teremtette ünnepét.

Az idei májusi ünnep különösen jelentős a magyar munkásnépre nézve. A közel-múltban lefolyt események világosan bebizonyították, hogy a munkásosztálynak nagyon is szüksége van erőinek mérlegelésére és megmutatására, mert jobblétét, felszabadulását csak önmagától várhatja. Felülről csak az elnyomás, a kizsákmányolás jó, az igazság, a szabadság alulról indul ki diadalutjára. Az általános választójogot, a jobb léte törekvés eszközét, minden áron el akarják altatni, szociálpolitikai, munkásjóléti intézmények nevében a legbrutálisabb elnyomást nyújtják felénk.

A most következő május elsején tehát egész teljességben meg kell mutatnia erejét a magyar munkásságnak az elnyomók előtt. Össze kell szednie táborát, hogy világosan lássa, kik akarnak jólétet, szabadságot, kik az elnyomók s kik az igazságért küzdők.

Győzelmet ünnepelhet már az idén a vasutas munkásság is. Megmutatta, hogy mit jelent a szervezettég hatalma. Nagyobb darab kenyeret vívott ki még azok számára is, akik nem csatlakoztak sorai közé.

Az eljövendő munka ünnepe megünne-
pelheti győzelmét, mérlegelheti erejét, de
készülnie kell a jövő nagy küzdelmére, ott,
ahol a helye van, az egész munkásság
seregében.

S kialsusznak majd a dűbörgő kohók,
megállanak a zakatoló kerekék, a gépszij
félbeszakítja álmos, unott, öreg dalát, mert
ő is megérti az igazság, a munka mindene-
ket lebíró nagy erejét.

SINBETYÁRSÁG.

Lapunkban már nem egyszer foglal-
koztunk az érsekújvári műhelyi művezető-
gyakornokhelyettesjelölt ural.

Amilyen hosszú a cím, olyan rövid az
esze Brück urnak. Hanem aufsnájdolni, azt
érti. Az igaz, hogy a beszéde nem igen
választékos, de ez nem nyom a latba. A fő-
dolog nála a kiabálás:

— Hé, hallják, maguk nem emberek, maguk
állatok!

— A kutya istenit magának. El fog menni
a vonatra!

— Ne beszéljen, disznó, tudja hogy ki va-
gyok én?

Hát hogyan tudnók. Meglátszik a beszé-
dén. Egy szerfelett művelt uri ember a
Brück ur. Nagyon művelt, úgy hogy még
másokat is „rendre és tisztességre fog tani-
tani.”

No hiszen csak a tanítással is úgy ne
járjon, mint a mozdonykimérésnél. Meg aki
másokat akar az „én műhelyemben” tisztes-
ségre tanítani, az maga járjon jó példával
elől. Vagy csakugyan igaz lenne a mondás:
bagoly mondja a verébnek, hogy nagyfejű?

LEVELEZÉS.

Nyugoti fűtőház. (A pokol.) Oly
irtózatos piszkot mint ami itt van, az ember
el nem képzelhet. Viz, olaj, sár, korom
összevegyítve borítja az egész területet.
Egészségtelen hely ez, mert úgy nyáron,
mint télen füsttel telített a levegő. Ehez
járul még a leeresztett sok gőz és korom,
ami a földet is betapasztja. Tessék emellett
azután meghallani a háta megett guruló
mozdonyt. Nagy a huzat, hogy például a
kanálisokban a fáklya módjára égő lámpát
is eloltja, pedig a legtöbb munka itt lesz
végezve s magában a kanálisban néha
10—80 cm. víz is van. Ezen úgy szoktunk
segíteni, hogy egy-egy darab fát dobunk a
vizbe s arra állunk, ha azután egy kicsit
felre csuszik a lábunk, akkor azután feles-
legessé válik a fa s azon gondolkodik az
ember, hogy most már benmaradjon-e vagy
visszalépjen.

Jön valamelyik harámbasa (mert ilyen
ott nagyon sok van ám!) ezen szavakkal
köszönti:

— Hát maga miért nem dolgozik? Mit
lopja itt a napot? Várjon, majd megtanítom
én magát ilyen meg olyan...

— Kérem, nagy itt a víz, hát nem tudok
dolgozni, azért akarok állást csinálni ma-
gamnak — bátorkodik megjegyezni szegény
munkástársunk.

— Fogja be a száját! Hogy mer maga
visszafelélni.

Volt pár évve lezelőtt fűtőháznak egy öreg
tisztogatója, aki 35—40 évig hűlen szolgálta
az államot, egy viharos napon a kapu-oszlop
kiszakadt a kapuval együtt s a szegény öre-
get agyonütötte.

A kapu szűk voltának rövid pár év alatt
5 áldozata volt. Folyó év telén az egyik
fűtőház teteje a hó alatt mintegy 30 □
méter területen leszakadt s csak a véletlen-
nek köszönhető, hogy áldozata nem volt.
S itt dolgozik körülbelül 300 ember, koc-
kára téve életét, egy kis kenyérért.

Különben is eléggé jellemzi a helyzetet
az a körülmény, hogy az Istvánfalvi mű-
helyből szoktak néha adni kisegítőket, ugy-
szólván büntetésből, de az elkárhozott nem
várja oly nehezen a szabadulást, mint ők
azt a 10 napot, mert ennyire ők már le-

bírták szállítani a reájuk nézve oly bor-
zasztó napokat.

Itt az ipari munkások úgy a társadalom-
tól, mint a családjuktól el vannak szakítva,
mert itt munkaszünet nincs, sem nappal,
sem éjjel, sem ünnep, sem vasárnap; 72
óra egyfolytában való szolgálat vagy munka
van nem ritka esetben. Itt az nem is jó
munkás, aki 56—58 napot nem csinál egy
hónap alatt. Sőt volt eset, mikor 1 munkás
30-08 napot csinált fél hónap alatt.

Kecskemét. (Öntudatra-ébredés.) A
kecskeméti szentkoronások nagyobb része
öntudatra ébred. Ugyanis Polónyi Manó
állomási főnök főellenőr volt a kecskeméti
kerületi elnök és mint ilyen elég erős
agitációt fejtett ki a taggyűjtés érdekében,
és pedig igen jó eredménnyel; mert Polónyi
ur azon ritka főnököknek egyike volt, aki
a vas fegyelem helyett a humanus bánás-
módot alkalmazta és pedig kitűnő ered-
ménnyel: Természetes, hogy egyéni jótulaj-
donsága, műveltsége és tapintatossága ered-
ményt mutathatott fel a szakálgróf és társai
érdekeiben, mert ugyancsak vas akaratu
embernek kellett lenni, aki a szentkoronások
hajcsárjai pressziójának ellen tudott állni és
nem engedte magát a szentkoronás szövetsé-
gbe beterelni.

De most történt valami, ami nemcsak a
munkásokat és a szolgákat, de a jobb érzésű
altiszteket is felébresztette álmukból. A jó
főnök, aki nem uruknak-istenüknek képzelte
magát, hanem csak gyarló embernek, akár
a „legutolsó munkás” (a mai társadalom
szójárása) elhelyeztette magát Kecskemét-
ről Budapest—Lipótvárosi állomásra. Ebből
önként következik, hogy azok, akik még
tudnak a saját fejükkal gondolkodni, önken-
telen is önmaguktól kérdezték, hogy lesz-e
még Kecskeméten oly főnök, aki mint vádló
a védelem szerepét is fel tudja venni, mint
Polónyi ur tette; de aki a vasutas iskoláját
végig járta az tudja, hogy ehhez a szerep-
hez a nemszabad könyv tudása nem elég,
hanem szív kell ehhez, még pedig melegen
érző szív, és az a keserű tapasztalat, hogy
a szárnyaskerek birodalmában oly kevés ez
a melegen érző szív, bizalmatlanná tette
a kecskeméti vasutasokat a szentkoronás
szövetséggel szemben és negyven aláírással
küldték a kerületi elnökségnek egy nyilat-
kozatot, amelyben kilépésüket bejelentik. És
pedig 7 altiszt, 23 szolga, 7 munkás és
3 kisegítőfékező. Ez a szentkoronások kecs-
keméti kerületének feloszlását vonja maga
után.

Gyulafehérvár. Hónapokkal ezelőtt
elbocsájtották egyik munkástársunkat a
szolgálatból — 30 évi szolgálat után. A
kereskedelmi minisztérium munkástársunk
kérelmére vizsgálatot indított Fábán Gyula,
gyulafehérvári oszt. mérnök ellen, amikor
aztán kiderült, ami ilyenkor kiderülni szok-
tott, hogy az oszt. mérnök ur ártatlan.
Olyan ártatlan, mint a ma született bá-
rányka.

Pedig maga az oszt. mérnök ur is be-
ősmerte, hogy munkástársunknak ő adott
5 havi szabadságot, amelynek letelte után,
miután az illető munkára jelentkezett, to-
vább kellett volna őt foglalkoztatnia. Ehelyett
az oszt. mérnök ur, elbocsájtotta. Mégis a
kereskedelmi minisztérium kisütötte, hogy
az osztálymérnök által történt elbocsájtás
jogos volt, azért mert az oszt. mérnöknek
nem áll jogában valakinek 5 havi szabad-
ságot adni. Igya meg hát a munkás annak
a levét, hogy neki szabadságot adtak.

Azt is kiszámították a minisztériumban,
hogy az illető munkástársunk 1906 július-
ban szabadjegyet kért Budapestre munka-
keresés céljából, ergo elbocsátásába bele-
egyezett. A legérdekesebb a dologban,
hogy erről maga az illető semmi tudomás-
sát sem bír.

És bárha az oszt. mérnök ellen emelt
vádak alaptalanok voltak, kegyelemképpen
megengedte a miniszter, hogy az oszt. mér-
nök ur munkástársunkat a munkába vissza-
vegye.

Azonban az osztálymérnöknek „nem volt

munkája” azért munkástársunknak sem ad-
hatott.

Hát bizony, ha munkástársunk arra vár,
majd, amíg az oszt. mérnök urnak lesz mun-
kája, akkor bizony sokáig várhat.

INNEN-ONNAN.

Bucsuzás. Elvtársak, barátaim!
A Máv. „szolgálati érdeke” megkívánta, hogy
engem a lehető legnagyobb gyorsasággal
Rozsnyóra helyezzenek át. Engedelmesked-
tem. Nyugodtan távozhatom körötökből, hi-
szén az út, amelyen haladnunk kell, már
egyengetve van.

Az a munka, amelyet a szervezkedés te-
rén eddig nekem kellett elvégezni, a jövő-
ben a ti vállaitokat nyomja. Feleljetek meg
neki becsülettel. Bizonyítsátok be, hogy
Zágrárból a tanainkat „áthelyezni” nem lehet.
A magot elvetettük, ma holnap kicsirázik és
azután azok kaszálnak, akik vetettek. Messze
bár, de továbbra is veletek vagyok. Tartsa-
tok meg jó emléketekben.

Rozsnyó, 1907 április 10-én.

Demetrovits Viktor,
máv. számtiszt.

Akik ismerték Demetrovits tevékenységét
a mozgalom terén, tudni fogják, miért kí-
vánta a Máv. szolgálati érdeke, hogy
Demetrovitsot áthelyezzék.

A nagyforgalmu vasutas gócpontból el-
küldték a felvidéki kis városkába, ahol csak
5—6 vasutas van és ahol a Máv. hite sze-
rint nincs kit izgatni.

Hát a Máv. rosszul számít! Zágrábban
Demetrovits nem használhatott annyit a vas-
utasok ügyének, mint amennyit új állomás-
helyén használni fog.

Demetrovitsot jó helyre helyezték. Keresve
sem lehetne jobb helyet találni, ahol igaz
ügyünkben tevékenységet fejthetne ki.

Mi csak nyertünk áthelyezésével. De
nyer-e a Máv. azzal, hogy őt Zágrárból
eltávolították? ...

Mikor Róma az etruszkokkal háborút vi-
selt, egyik római, Cajus Mucius, átlópódozott
az etruszkok táborába ama szándékkal, hogy
az etruszk királyt megöli. De tévedett, a
király helyett ennek iródeákját szurta le.

Kérdőre vonva, oda tartotta jobb karját
az égő máglyára és ezt mondotta: „Három-
száz római ifju esküdött össze a király
ellen, valamelyik majd csak kioltja az
életét...”

És Zágrábban is van még háromszáz vas-
utas ...

Jubileum. Az északi főműhely fényező mun-
kásai valóban szép ünnepélyt rendeztek e hó 7-én
Steinbach Károly-féle vendéglőben Gizinger Bernát
munkástársunk tiszteletére, ki 25 évi fáradhatatlan
szorgalommal dolgozott a Máv. műhelyében. Az
ünnepelt feleségével, számos gyermekeivel és
unokáival jelent meg az estélyen, hol Steiner
Mátyás művezető üdvözlötte után a „Törökvis”
dalárdája énekelt. Kenyeres István szép szavak
kísérete mellett, munkástársai nevében egy értékes
gyűrűt nyújtott át a meghatót ünnepeletnek, mint
az igazi munkásszeretet jelét. Számos felkösztető
és dal után vig hangulatban ért véget a szép
ünnepély.

Nyugtázás. A vasuti munkások országos szer-
vező bizottsága, a márciusi napok emlékére, folyó
év március hó 17-én, a József főherceg szállodá-
ban megtartott kedélyes estélyen következő felül-
fizetések történtek: Cservénka Miklósné 2.26,
Süba Sándor 2.—, Pohánka András 1.—, Szénágy
Imre 1.—, Löwinger Bernát —.50, Feith Zsigmond
—.40, Klein Henrik —.20, Frisch Ignác —.20, Krum
József —.20, Sipos Mihály —.20, összesen 7.96
kor, mely felülfizetésekért ezután mond köszönetet
a rendezőség.

Felkérletnek azon bizalmiférfaik, akik még a
műsorokkal el nem számoltak, folyó hó 16-án,
kedden este 7-től 10-ig, a kiadóhivatalba szívesked-
jenek fáradni, hogy a kimutatást elkészíthessük.
A vigalmi bizottság.

Szerkesztői üzenetek.

Több mozdonyvezető. Felháborodásuk tel-
jesen indokolt. Ha Güncz Lajos urnak tetszett Pető
Tivadarban látni azt az ujkori Messiást, aki meg-
váltja a mozdonyvezetőkön kívül az egész világot,
az az ő baja. Nevetségesen bombasztikus és hülye-
ségekkel telerakott pohárköszöntője csak annak a
bizonyítéka, hogy Güncz Lajos ur jobban tud hize-

legni, mint gondolkozni. Ez még megbocsájtható volna neki, de az már nem, hogy ezt a talpnyalást az összes mozdonyvezetők nevében cselekszi. Göncz ur maga is tudhatja, hogy ez nem igaz. Valamint *Pető* urnak is van annyi esze, mint *Göncz* urnak s hogy *Pető* ur a gyalázatos hízélgésnek ezt az undorító kifejezését *a saját lapjában, a maga dicőségére kinyomlatta*, az csak annyit jelent, hogy *Pető* ur még *Göncz* urnál is kevesebb izléssel rendelkezik. Nagyon jól teszük, ha mennek előre, de nem *Pető* ur után, mert elvégre is bogár után hova érhet az ember?...

Dombóvár. Személyzet-jegy csak rendszeresített állást betöltő alkalmazottnak, illetve ezek családtagjainak és nyugdíjasoknak jár. Ha önkéntesek kaptak, az tévedésen alapult és azért szüntették be.

Kiadóhivatali üzenet.

Felkérjük a helycsoportok vezetéségeit, valamint az egyes tagokat, hogy a múlt évi 23-as és 6-os számú lapokból szíveskedjenek egy-két példányt a kiadóhivatal címére sürgősen beküldeni.

Felelős szerkesztő: Faragó Dezső.

Laptulajdonos: A magyar vasutas-szervezet

Világosság könyvnyomda r.-t Budapest, Nyár-utca 1.

CSERE.

Géplakatos Istvántelekről cserélne miskolci műhelybe.

Géplakatos debreceni műhelyből cserélni óhajt kolozsvári műhelybe.

HIRDETÉSEK.

E rovat alatt közlöttékért a kiadóhivatal nem vállal felelőséget.

Kedvező alkalom!

4½ kiló (körülbelül 50 db) pipere-szappant csekély 6 korona
 árért, liljometg, rózsaglycerin, orgona, ibolya, rezeda, jázmin
 és gyöngyvirágokból szépen összeválogatva, kiűld postaután-
 véttel Auffenberg József Budapest, VIII., Bezerédi-utca 3. sz.

Első Leánykiházasító-Egylet mint szövetkezet (Gyermek- és életbiztosító-intézet) Budapest, VI., Teréz-körút 40—42. Alapított 1863-ban. F. év március havában 2,053.700 korona értékű új biztosítási ajánlat nyújtott be és 1,788.800 korona értékű új biztosítási kötvény állított ki. Biztosítási összegek fejében 71.646 korona 22 fillér fizetett ki. 1907. évi január 1-től március 31-éig bezárólag 5,774.300 korona értékű biztosítási ajánlat nyújtott be és 5,070.800

korona értékű új biztosítási kötvény állítatott ki. Biztosított összegek fejében a folyó évben 273.686 korona 80 fillér és az intézet fennállása óta 11,476.932 kor. 71 fillér fizettetett ki. A „D” osztálynak folyó évi március 20-án, dr. Stamberger Ferenc kir. közjegyző jelenletében megejtett XI. kisorsolása alkalmából az alábbi alapkönyvszámok sorsoltattak ki, ninek folytán a nevezett tagoknak egy-egy 1000 koronáról szóló díjmentes nyereségek kötvény kiszolgáltattott:

158	alapksz.	Fürst Manó, Budapest.
50488	„	Jaulusz Salamon, Budapest.
2267	„	Goldstein Jakab, Eszék.
3708	„	Prasák F., Nagybecskerek.
5867	„	Héssel Ferenc, Simánd.
51830	„	Krausz Lajos, Nagyvárad.
93179	„	Frenkel József, Nagylucskó.
4043	„	Musafia Avr. József, Zepce (Bosznia).

Csoda történt!

legutóbb Budapesten, mely páratlan a maga nemében. Olyan csoda, amely messzetulszáryalt minden meglepetést. Egy ilyen csodát teremtett meg az

Országos Postákiviteli Aruház
BUDAPEST.

VII/39, Rottenbiller-utca 4/A sz.

azzal, hogy csak 5 forintért szétköl-
egy férfiöltönyre elegendő (kabát,
nadrág és mellényre) 3 méter finom
posztót vagy kamgarnszövetet, fekete,
sötétkék, szürke vagy barna színben.
Ezt a hihetetlen olcsó árt úgy lehetett
megteremteni, hogy egy posztógyáros-
nak pénzre volt szüksége és minden
készletét eladta neki olyan olcsón,
hogy a vételár alig fedezte az elő-
állítási költséget. Ajánljuk a t. olvasók-
nak, hogy tegyenek próbarendelést
ezen szövevből. Megrendeléseket után-
vét mellett eszközöl a fenti cég. —
Mintákat a nagy forgalom és költség
— — miatt nem küldhetnek. —

Đóczy M.

Magyarország legnagyobb cipő-raktára
Budapest, Rákóczi-ut 10. szám.

Szegelcsőbb és legjobb bevásárlási forrás mindenféle cipőkben.

Férfi	(Amerikai 1 cm. széles talppal	Kor.	és fejleth.
	Sevró vagy boxbőrből	13. —	
	Finom oroszakkból —	10. —	
Nő		fűzős, gombos	8. —
		vagy cúcscsípő	9. —
	Sevró vagy boxbőrből		9. —
	Zerge- v. borjubőrből		7.50
	Sevró félcípő 7. —	K. Zergebőrből	5. —

A jelenkor legjobb munkaadója !!

Idegen: Mit jelentsen ez a kép?
Vasutas: Ezek az emberek kipróbálják a Gutmann J. és Társa cég által gyártott híres „Columbia” és „Lassalle” nevű kék munkiróltyűnyöket, melyekért a cég kezkesedik, hogy háromszor hatan nem képesek széjeltépní.
Idegen: Csodaszérl! Micsoda más tulajdonsága van még ezen ruhának?
Vasutas: Ezen öltönyök tartósság és ár tekintetében minden más gyártmányú jóval felülmúlunk, miért is két ízben aranyéremmel lettek kitüntetve, valódi indíró-kék festési eljárásúvésből duplán varrva készülnek és szabad. vasgombokkal vannak ellátva, melyek soha nem szakadnak le.
Idegen: Ugy képelem, hogy sokan vannak, akik e kitűnő gyártmányú utánózzák.
Vasutas: Ezt jól etalálta, de aki csalódní nem akar, az nézze meg okvetlenül, vajjon rajta van-e a gombon a Gutmann J. és Társa cég neve; ha nincs rajta, akkor biztos lehet benne, hogy utánzótt.
Idegen: És mi e jeles cégnek pontos címe?
Vasutas: E jeles cég pontos címe:

Gutmann J. és Társa

kalap- és férfidivat-áruház

Budapest, VII., Rákóczi-út 16-20. sz.

Minták és árjegyzék kívánatra ingyen.

Vasuti munkások országos szövetsége központi irodájának pénzforgalma

BEVÉTEL

1907 január hó 1-től március hó 31-ig.

KIADÁS

	K	f	K	f		K	f	K	f
Pénztári állomány 1907 jan. hó 1-én			7247	48	1 Segélyek:				
1 Helyicsoportoktól befolyt 80% ---			20478	99	a) rendkívüli segély --- -- -- --	950	80		
2 Előleg törlesztésért --- -- -- --	13	—			b) jogvédelem --- -- -- --	910	—	1860	80
3 Elszámolásra kiadott összeg vissza-					2 Művelődési célokra:				
fizetése --- -- -- --	20	—	33	—	a) lapokért --- -- -- --	13861	34		
4 Emlékiratokért --- -- -- --			279	68	b) oktatásokért --- -- -- --	64	—	13925	34
5 Egyéb bevételek --- -- -- --			—	36	3 Szervezési költségek:				
					a) utiköltségek --- -- -- --	1026	20		
					b) folyó költségek --- -- -- --	1005	87	2032	07
					4 Dologi és személyi költség:				
					a) házbér --- -- -- --	518	—		
					b) távbeszélő --- -- -- --	75	—		
					c) nyomdaköltség --- -- -- --	204	—		
					d) postaköltség --- -- -- --	241	44		
					e) fűtés --- -- -- --	122	60		
					f) világítás --- -- -- --	203	64		
					g) személyi költségek(heti fizetések)	2688	50	4053	18
					5 Előlegre --- -- -- --	1100	—		
					6 Elszámolásra kiadott összeg --- -- --	34	—	1134	—
					7 Leltár --- -- -- --			10	—
					8 Egyéb kiadás --- -- -- --				13
					Pénztári állomány 1907 márc. hó 31-én			5023	99
			28039	51				28039	51

Pászthy Károly s. k. titkár.

Kiss Miklós s. k. elnök.

Halbrohr Mór s. k. pénztáros.

A felügyelő választmány nevében:

Bauer Endre f. v. elnök.